

Pišu: Dušan i Marko Lopušina

Na listi svih kriminalaca sveta u Interpolu nalazi se 350 državljanina SCG, koji aktivno deluju u Švedskoj, Holandiji, Švajcarskoj, Nemačkoj, Italiji, Češkoj, Australiji, SAD, Velikoj Britaniji i čak Japanu. Londonski advokat Đovani di Stefano, koji brani britanske mafijaše i holandske dilere drogom tvrdi da su Srbi i Albanci danas najopasniji kriminalci u zemljama Zapadne Evrope

- U Švajcarskim zatvorima danas ima veliki broj državljanina SCG, ali i mnogo državljanina drugih balkanskih zemalja koji se predstavljaju kao Jugosloveni iz SCG. Tako se najčešće predstavljaju kosmetski Albanci, pa je u Švajcarskoj podzemlju danas jako teško razdvojiti srpske i šiptarske kriminalce, jer policija retko kada utvrđuje i govori o pravom nacionalnom poreklu uhapšenih stranaca. Prema zvaničnim podacima poslednjih godina u Švajcarskoj je registrovano oko 7.000 naših ljudi koji su prekršili zakon - rekao nam je Tomislav Perić, jedan od srpskih aktivista u Švajcarskoj.

Prema njegovim saznanjima, Srbi i drugi državljanini SCG se u ovoj zemlji najčešće bave trgovinom narkoticima, kradama, razbojništvima, ali i ubistvima.

- Nedavno je policija u Cirihi, na primer, uhapsila jednog momka, jer je vozio svoj džip brzinom od 110 kilometara na sat. Ispostavilo se da je to Albanac, star 23 godine, bez posla, ali vlasnik džipa i još dva automobila. Ima ženu i troje dece u Švajcarskoj, i ilegalno se bavi drogom. Drugi slučaj, koji je uzbudio Švajcarce, jeste ubistvo koje se dogodilo na gradskoj autobuskoj stanici u Cirihi. Jedan Srbin sa Kosmeta je pred svojom ćerkicom usmrtio svoju ženu, jer je sumnjao da se prostituiše - podseća nas Tomislav Perić.

U Švajcarskoj je, na primer, letos uhapšen Mileta Miljanić zvani Majk iz Barajeva kod Beograda, službeno označen kao jedan od najvećih evropskih narko-trgovaca. Miljanic je uhapšen po međunarodnoj, crvenoj Interpolovoj poternici koja se raspisuje za najopasnije svetske kriminalce. Za ovim čovekom koji inače ima srpsko, ali i američko državljanstvo, traga i Grčka. Naime, pre nekoliko godina u Atini je zaplenjena fantastička pošiljka od 114 kilograma kokaina, za koji se tvrdi da je Miljanićev.

Letos je u spektakularnoj akciji nemačke policije, a po poternici Interpola uhapšen i Zoran Jakšić iz Zrenjanina, jedan od većih evropskih narko-dilera i Micanićev saradnik. Nemačka policija je Jakšića uhapsila dok se vozio automobilom i kod njega je pronašla oko devet kilograma kokaina.

- Interpol iz Švajcarske danas traga po svetu za devetoricom državljanina SCG. To su Slavko Đukić, odbegli zatvorenik, rođen 4. maja 1958, visok 186 centimetara i Staniša Živković, takođe, begunac iz zatvora, koji je nestao u aprilu 2000. godine.

Crnomanjast je i visok 175 centimetara. Švajcarcima su sa robije utekli i Bekim Rustoli i Hodža Ismail, obojica sa Kosmeta.

Na poternicama Interpola u Švajcarskoj nalaze se i Goran Milković, pljačkaš, Nazif Redžepi, narko diler, kao i opasne ubice Gecaj Ded, Drilon Morina i Avni Ajazaj - javio nam je Tomislav Perić iz Ciriha.

Šezdesetih godina Srbi i Crnogorci iz tadašnje FNJR su pravili i međunarodnu karijeru, jer su posle snimanja filma Dugi brodovi, u kome je igrao Kirk Daglas, lepotani, statisti i kaskaderi Stevica Marković, Miša Milošević i Radovan Đelić 1962. godine otišli za Pariz. Tu im se Marko Nicović pridružio 1966. godine i tako

u kojima je bilo i ubijenih lica. Kretao se u krugu ljudi koji sačinjavaju Jusuf Bulić, Rade Caldović, Tahir Raifović i Svetislav Andrić.

Milano je zastrašivao i Dragomir Petrović, zvani Zmaj, kome su Italijani dali ime "Drago lo Slovo". On je bio proglašen čak i za jednog od kumova mafije Kalabreze. Bavio se džeparenjem, otimanjem kockarskih uloga, pljačkanjem banaka i zlatara. Goran Vukšić je ubio jednog Arapina, posle svađe oko nekog tovara droge.

Tada je došlo do spajanja crnogorskih žestokih momaka iz Jugoslavije, sa crnogorskim klanom tvrdih momaka u Evropi, jer su pored braće Trifunović, braće

draguljarnicu. Na sastanku u restoranu "Mulen ruž" Slobodan Grbović je odustao zbog "grubih radova" od akcije i to svoje povlačenje je platio 10.000 maraka. Posle njega odustao je i Bata Glavac, jer je bio ranjen i "radno nesposoban". Oni su se povukli jer su znali da je belgijski grad Antwerpen bio pod kontrolom Ljube Zemunca. Vasa Crnogorac to nije poštovao, pa je posle nekoliko meseci uzaludnog traganja za novom ekipom provalnika naden mrtav u Beču. Iako optužnica protiv Magaša, Caldovića i Bulajica nikada nije dokazana, na zahtev Austrije u Beogradu je izdata poternica koju je potpisao istražni sudija Dušan Kovačević 1978.

Na njoj su se još nalazila imena

Srpska mafija u svetu

Drugi deo

ZEMLJA HEROINA

Na listi svih kriminalaca sveta u Interpolu nalazi se 350 državljanina SCG, koji aktivno deluju u Švedskoj, Holandiji, Švajcarskoj, Nemačkoj, Italiji, Češkoj, Australiji, SAD, Velikoj Britaniji i čak Japanu. Londonski advokat Đovani di Stefano, koji brani britanske mafijaše i holandske dilere drogom tvrdi da su Srbi i Albanci su danas najopasniji kriminalci u zemljama Zapadne Evrope

postao član klana, koji je u Francuskoj nazivan neobičnim imenom - Garderodameri.

Krajem sedamdesetih, u drugom talasu seoba u svet mnogi crnogorski momci su iz Beograda otišli, prvo u Pariz, a potom u Milano, Minhen, Frankfurt i Stockholm. Kroz Italiju su na svom putu ka Evropi protročali kao početnici u podzemlju Ljubomir Magaš, Rade Caldović, Veljko Krivokapić, Slobodan Grbović, Milan Civija, Dule Milanović, Dragan Malešević, Mile Ojdanić, Sava Somborac, Pera Ožiljak, Marinko Magda, Željko Ražnatović, Đorđe Božović. Prva stanica na tom trnovitom putu bio je Trst, zatim Rim, dok je Milano i danas omiljeno stecište jugoslovenskih avanturista.

Ljubomir Magaš je otišao u Italiju 1971. godine sa svojim prijateljom Dačom. Krenuli su da nabave dobru garderobu, jer su, kako reče jednom Dača, Beograđani uvek voleli da budu lepo obučeni. Stanovali su zajedno u Milanu, ali su izlazili odvojeno u noćni život. Ljuba je izlazio samo sa Jugoslovenkama, a Dača i sa Italijankama. Pre njih u Milanu je bio glavni Dado Cerović, sve dok nije prešao u Ženovu. Iza njega su ostali Bole Grcić, Miša Begonja, zatim oni koje su Jugosloveni znali samo po nadimcima: Metko, Bembe i Glava Ciganin.

EVORPSKA DINASTIJA

U to vreme, početkom sedamdesetih u Milanu je bio i Boško Vučicević, zvani Coro ili Koko, momak sa padina Zvezdare, koji je karabinjerima zadavao velike glavobolje.

Klan Ljube Magaša u Milanu imao je tada desetak članova. Učestvovao je 1973. godine i u oružanim obračunima u Milanu,

Nicović i Dade Cerovića, napolju već bili Cetinjanin Vlasto Petrović zvani Crnogorac, Đorđe Bošović, Darko Ašanin. Njima su se pridružili direktno iz Crne Gore braća Branko i Sloba Šaranović sa Cetinja, zatim Brano Mićunović i Ratko Šokić iz Nikšica i Podgorice, kao i crnogorski junoša Miša Martinović iz Sarajeva i Marko Vlahović iz Zagreba.

U to vreme Slobodan Grbović je bio poznat po nadimku Sloba Crnogorac. On je sedamdesetih bio "radnik" kod Vase Stamenkovića u Štuttgartu. Grbović je, naime, kao mladi delinkvent prošao Goli otok, i umesto u JNA, pobeo preko Italije za Nemačku. Bio je to lepotan, finih manira. Sve dok nije upoznao Vasu Letećeg, mladi Beograđanin se bavio istim lopovskim poslovima kao i kod kuće. Krao je novčanike i automobile, tukao se i opijao. Zbližilo ih je osećanje za rizik i ljubav prema barbutu, ruletu i pokeru. I ženama. Lepi Sloba je umeo sa njima. Umeo je, kažu, i sa policijom, jer se sumnjalo da je i u Italiji, ali i u Nemačkoj, ocinkario neke svoje ortake. Ovo veliko poslovno prijateljstvo puklo je 1981. godine u Diseldorfu, kada su se Vasa i Sloba sporečkali oko para. U nastupu besa Sloba Crnogorac je pucao u svog patrona Vasu Letećeg. Prvi je završio u zatvoru, a drugi u bolnici. Epilog je bio neobičan. Čim je prezdario, Vasa Stamenković je položio kauciju za Slobodana Grbovića i izvadio ga iz zatvora.

Veljko Krivokapić je bio u Austriji poznatiji kao Velja Crnogorac, jer je krajem sedamdesetih bio šef jugoslovenske bande koja se bavila ucenama. U leto 1978. Velja Crnogorac je u Štuttgartu zakazao sastanak sa Batom Glavcom, Vojom Krstarićem i Slobom Crnogorcem. Planirao je da zajedno u Antverpenu provale u jednu

Ljubinih ortaka Radeta Caldovića Cente i Jusufa Bulica, zvanog Jusa. Bila je to ujedno i svojevrsna optužnica protiv ove trojice Beograđana.

Šure Radonjić je Crnogorac sa nadimkom Grof. Nadimak su mu dali poznanici, zbog utiska koji je ostavljao na okolinu: kicoško oblačenje, skupi provodi, lepe pratilje.

Sa 15 godina je sa Kosova stigao u Beograd. Počeo je da se dokazuje u okolini železničke stanice: "pobij se s jednim, s drugim, da stekneš afirma-ciju".

Do prvih velikih para u Beogradu, Grof je došao zahvaljujući prostitutkama, koje bi mu drugovi, kad bi bili uhapšeni, ostavljali "na čuvanje". U vreme kad je "brinuo" o njima, prostitucija se odvijala daleko od očiju javnosti, danas svikle na svakodnevna oglašavanja "poslovne pratnje".

Kad mu je Beograd postao tesan odlazili u Zapadnu Evropu, gde Šura upoznae nesreću dugogodišnjeg robijanja po zatvorima Nemačke, Italije, Austrije i Holandije. Ukupno jedanaest i po godina.

- Bili smo dosta jaki, sad to ne izgleda nikako. Držali smo sve u Nemačkoj, ali su to preuzeli šiptari i Hrvati. Od kada je Ljuba poginuo, počelo je loše. To je bilo presudno. Još tu i tamo ima nekog, recimo, jedan Crnogorac u Štuttgartu... A stvarno smo bili moćni. Sad, to zavisi od čoveka do čoveka i od ekipe do ekipe. Ne možemo da poredimo Duju, Meta, Jogija... sa nekom ekipom koja je otišla da šanira, krade garderobu. Duja je bio ime u Amsterdamu, da ne pričamo šta su bili Ljuba i Centa za Nemačku. Giška takode, mada je on u Nemačkoj proveo malo vremena.

Ipak, i u najgorim prilikama, uspevao je da poboljša uslove zatočeništva:

- U Austriji sam, recimo, do cigareta

Nastavak na strani 19